

Letní ZPRAVODAJ města Mýta

č. 2 / 2015

Další fotky na
www.mestomyto.cz

Oslavy 110 let povýšení Mýta na město zahájil páteční koncert barokní hudby v kostele Svatého Štěpána. Německé interpretky si velice pochvalovaly atmosféru a prostředí koncertu i vřelé přijetí. Po prohlídce kostela přispěly na opravu varhan, stejně jako někteří další návštěvníci, kterým tímto děkujeme.

Čtvrtletně vydává Město Mýto
IČO 00258911, č. MK ČR: E 11527
MěÚ Mýto: tel. 371 750 390, 371 750 394
www.mestomyto.cz

oslava 110 let povýšení Mýta na město

strana 1

Delegace z Bergy uctila památku dlouholetého spolupracovníka, radního Ing. Karla Baleje a setkala se i s jeho rodinou.

Malování
na obličej
Helena
Bambasová

Pořadem zkušeně
provázel Pavel Halla

Kouzelník Richard Nedvěd,
vlevo Petr Aubrecht, vpravo Petr Bejček

ZŠ Mýto

Český folklor předvedla Rokytka

Malí hasiči
Soptíci z Němčovic

Jako bonus příspěvek mýtských divadelnic
50leté družbě s německými městy

Vystoupení slovenské delegace
z Mýta pod Ďumbierom.
Jako přídavek - ochutnávka
slovenských specialit
MĚSTO MÝTO DĚKUJE VŠEM,
KTERÍ SE PODÍLELI NA PŘÍPRA-
VÁCH A ORGANIZACI OSLAV

Závěr městského programu -
zpěvačka Nad'a Urbánková, potěšená
květinou od starosty Františka Končela

ZASTUPITELSTVO MĚSTA**8.6.2015 - zápis usnesení****Zastupitelstvo bere na vědomí:**

- zprávu o jednání se SÚS o opravě silnice směr Cheznovice
- zprávu o jednání o zřízení městské policie
- inf. o zokruhování vodovodu na Kařízku
- inf. o přípravě městských oslav
- inf. o doplacení nájmu za pozemek pod vodárnou u hřbitova
- inf. o hlukové studii

Zastupitelstvo schvaluje:

- zprávu o práci rady
- závěrečný účet města za r.2014 bez výhrad vč. výsledku, zprávu auditora o přezkoumání hospodaření za r.2014
- hospodaření města za 1-3/2015
- projednané zadání změny č.8 územního plánu
- souhlas s převodem kapličky Sv. Anny do majetku města
- revokace usnesení MZ z 30.3.2015 (cenová mapa)

Zastupitelstvo ukládá:

- projednat převod pozemku pod vodárnou u hřbitova do majetku města
- projednat tvorbu ceny pozemků
- požádat SÚS o písemné vyjádření ke stavu vozovky směr Cheznovice
- pozvat zástupce Sokola na jednání MZ
- zjistit možnost umístění zpomalovacích pruhů na příjezdovou silnici do Kařízku
- zaurgovat odvoz uskladněného materiálu od nádraží Mýto
- vyzvat vlastníka pozemku vedle čp.423 k údržbě

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA JSOU VEŘEJNÁ a příští se koná v pondělí 14.9.2015 od 18 h v zasedací síni MěÚ.

HOSPODAŘENÍ k 31.5.2015 a NEJBLIŽŠÍ ZÁMĚRY MĚSTA

František Končel - starosta

Příjmy rozpočtu činily k 31.5.2015 14,5 mil. Kč, což je 41% schváleného ročního rozpočtu (35,7 mil. Kč). Oproti očekávání nejsou stále dostatečně plněny příjmy z daní, které činí pouze 36,6% ročního rozpočtu. V průběhu 2. pololetí však očekáváme zlepšení v této oblasti.

Rozpočtové výdaje dosáhly ke konci května 2015 částky 16,4 mil. Kč, tj. 52 % ročního rozpočtu (31,5 mil. Kč). Rozhodující položkou byly výdaje na dokončení akce Dlouhá třída, která byla dokončena v květnu.

V další části roku hodlá město vynaložit cca 1,7 mil. Kč na investiční akci na druhé etapě v Pražské ulici. Bude pokračováno s chodníky a vjezdy do domů. Budou vytvořeny nové parkovací plochy pro osobní automobily a nové zelené plochy. Před touto akcí bude v Pražské ulici položeno stávající elektrické vedení do země, což je akce ČEZ. Připravuje se projektově také chodník v Nádražní ulici a bude požádáno o stavební povolení. Touto akcí by se měla zlepšit bezpečnost chodců v dané lokalitě a také odvedení povrchových vod z komunikace, které (nejen) při nedávné přívalové bouři potrápily obyvatele této ulice.

V současné době se dokončuje zasilování stavebního obvodu na Benátkách ve spolupráci s ČEZ.

Při potížích s přívalovým deštěm se ukázala nutnost v některých částech města řešit urychleně odvádění těchto vod. Bylo vybráno celkem asi deset míst, kde se musí provést buď opravy nebo úpravy stávajících kanalizací i povrchových žlabů na zlepšení současného stavu a na ochranu majetku města i občanů před vodou.

ZŘÍZENÍ MĚSTSKÉ POLICIE

František Končel - starosta

Jak bylo schváleno zastupitelstvem, bude vytvořena městská policie, která bude společná pro Mýto, Holoubkov a Medový Újezd. V současné době budou zveřejněny informace o náboru strážníků pro městskou policii a jsou prováděny legislativní úkony, aby městská policie mohla fungovat od 1.1.2016. Zároveň je připravováno i vybavení strážníků podle zákona, které budou potřebovat pro výkon své funkce.

HODNOTÍME SVOZ BIOODPADU

Pavel Kořen - místostarosta

Máme za sebou první tři měsíce nového způsobu shromažďování bioodpadu v přistavených kontejnerech, a tak můžeme zhodnotit naše společné úsilí. Kontejnery jsou přistaveny na třech místech v Mýtě (Těškovská, Svatopluka Čecha a na parkovišti u knihovny) a na jednom v Kařízku (u dětského hřiště) a podle frekvence svozů jsou plně využívány.

Zpočátku byly jistě nesrovnalosti a nepochopení (např. že se tráva nedává do kontejneru v igelitových pytlích), ale to se již vyřešilo. V případě, že je to časově a technicky možné, lze po domluvě řešit i individuální přistavení kontejneru na trávu přímo na místo, kde se nachází velké množství posekané trávy, popř. listí. Město přistaví kontejner, který objednatel naplní bioodpadem, a poté jej město opět vyveze. Toto však nelze zajišťovat při každém malém objemu zeleného odpadu.

Pátý kontejner město využívá na odvoz převážně větví. I tento po domluvě přistavujeme a máte tak možnost ze zahrady odvézt větve z prořezávky stromů.

Jsme zatím na začátku nově zprovozněné služby města občanům, proto uvítáme vaše připomínky a nápady, např. na další typy pro místa k přistavení kontejnerů. Prozatím se rozmístění kontejnerů osvědčilo, avšak nebráníme se změnám dle vašich potřeb.

Chceme poděkovat všem, kteří toto třídění využívají a dodržují pravidla ukládání, a děkujeme i za kladné odezvy. Odvezlo se již více jak 33 tun bioodpadu za dva měsíce.

Obrazně ale také káráme ty jedince, kteří mezi posekanou trávu odhodí např. plast. Ten se opravdu v kompostu nerozloží, stejně tak jako další věci, které do bioodpadu nepatří a které pak musíme pracně přetřídňovat. Buďme ohleduplní ke svému okolí a sami k sobě.

Rovněž i díky takovým neukázněným jedincům, kteří si pletou kompostárnu se skládkou, nedbají pokynů obsluhy a pohybují se po tomto areálu bez kontroly, jsme nyní v situaci, kdy do kompostárny v Mýtě (bývalý teletník) můžeme odvézt bioodpad pouze v kontejnerech města a již nemohou odvézt bioodpad občané sami. Pouze **ve výjimečných případech a po předchozí domluvě s provozovatelem** může občan Mýta nebo Kařízku odvézt bioodpad sám.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme občanům, kteří si udržují upravené prostranství nejen na svém pozemku, ale i v jeho okolí. Je mnoho takových, kteří si sami udržují trávník nebo v zimě chodník před svým domem. Na druhou stranu je i mnoho těch, kteří si svého okolí nejen nevšímají, ale dokonce jej ničí nebo brání v jeho údržbě např. tím, že parkují v městské zeleni, kterou pak nelze sekat, parkují na chodníku nebo na místní komunikaci, kterou nelze zamést po zimě či od sněhu apod. Tím spíše oceňujeme veškeré aktivity našich občanů, které vedou ke společnému cíli zlepšit vzhled naší obce. Těmto občanům děkujeme.

JAK TO VYPADALO V NAŠEM MĚSTĚ V ROCE 1945

Ze zápisu v mýtské kronice vybrala Jaroslava Roučková

Občanstvo našeho města sledovalo se zájmem neúspěchy fašistů na frontách a očekávalo konec války v nejbližších dnech. Bylo u nás dosti těch, co měli ukryté zbraně, které hodlali použít v případě nutnosti proti okupantům. V Mýtě byla stále posádka německé armády a lidé s radostí sledovali, jak v ní dochází k rozkladu a jak vojáci se odhodlávají k dezerci. V dubnu již byly rozbity všechny lokomotivy a vlaky přestaly jezdit. V Rokycanech zůstal vězet vlak s maďarskými uprchlíky. V Holoubkově vězel vlak s nemocnými německými vojáky, ale nebylo lokomotiv, které by je odvezly.

Po státní silnici skrze naše město procházelo tisíce osob oběma směry, kteří se vraceli domů. Procházeli zde i příslušníci mnoha národů, kteří byli naverbováni v Říši na práci nebo byli žalařováni v některé oblasti, která již byla osvobozena. Tito lidé cestovali bez jídla a byli odkázáni na to, co jim dali dobří lidé. Dlužno poznamenat, že v Mýtě se v té době našlo mnoho žen, které ačkoliv byly odkázány na hubený příděl, rozdaly těmto poutníkům poslední skývu chleba a samotné trpěly hladem.

Koncem dubna již nepracovali ti, co dojížděli mimo Mýto, a na našem náměstí bylo stále živo. Lidé se vyptávali poutníků na jejich zážitky, seznamovali se s nimi a bylo často velmi zajímavé pozorovat, když naši občané hovořili s Francouzi, Italy nebo Jugoslávci více rukama než ústy, ale vždy se dohovořili na tom, že každý je rád, že válka už nebude.

Dne 5. května o 8. hodině ranní přišel na místní poštu telegram, aby byly po městě vyvěšeny prapory, že německá armáda kapitulovala a že jsme osvobozeni. Místní rozhlas tuto výzvu vyhlásil a v několika okamžicích zavlály české a československé vlajky po celém městě. Do městské radnice dostavili se vedoucí bývalých organizací a byl vytvořen revoluční výbor, který převzal vedení obce. Bývalý velitel čsl. armády v Mýtě major Hofírek převzal vedení po stránce vojenské, pozval si ku pomoci několik důstojníků, a vyhlásil, aby se dostavili mladí muži, z kterých byl ustanoven strážní oddíl. Tento oddíl zajistil strážemi skladiště obilí na bývalé pile, sladovnu, mlýn a nádraží.

Asi o půl desáté odebralo se několik mladíků ke škole a chtěli odzbrojit vojenskou německou hlídku. Vojín na strážci však vystřelil na poplach a mladíci byli donuceni k ústupu. Pak se odebral major Hofírek s četnickou asistencí a učitelem Spurným a dvěma členy revolučního výboru do školy a vyzvali

velitele německé jednotky ke kapitulaci, ten ale odmítl. Ani odpoledne nemělo jednání úspěchu, ačkoliv němečtí vojáci chtěli zbraně odevzdat. Velitel se však zavázal, že nedojde-li proti nim k útoku, sami útok nepodniknou.

O 20. hodině večer odešlo asi 40 ozbrojených Němců směrem na Medový Újezd.

Z 5. na 6. května byly hlídky všude zesíleny, nedošlo však k žádným incidentům. Velitelství v Mýtě je telefonicky zapojeno na všechny okolní obce a přijímá hlášení o pohybu německých jednotek, kterážto hlášení předává do Rokycan.

6. května dochází z Cheznovic zpráva, že zde byli zastřeleni 3 lidé a sice Milota, Jaroš a Čepelák na silnici vedoucí z Olešné do Strašic. Jmenovaní se chtěli zmocnit auta, které tam stálo opuštěno, přijel k nim německý voják na motorce, kterého chtěli odzbrojit, ten však jim ujel a vzápětí přijela německá jednotka. Když jmenovaní viděli přesilu, chtěli se zachránit útekem do lesa, kde byli postřeleni a jejich mrtvoly zohaveny. Tak skončili 3 lidé svou životní pouť na prahu osvobození.

7. května byla státní silnice stále plná transportů jak vojenských, tak i civilních. Místní strážní oddíl převádí transporty přes katastr obce, kdež je zase předává dalším obcím.

Do Mýta přijeli autem 4 partyzáni od Rokycan, obsadili sokolovnu a 2 kulometry namířili na školu. Velitel mýtské posádky šel znovu vyzvat velitele německé posádky, aby kapituloval. Tento zarytý Němec, vida namířené kulometry proti škole a skleslého ducha své posádky, odevzdal všechny zbraně a posádka se odebrala směrem k Rokycanům. Tak byla zlikvidována německá posádka v Mýtě.

Ve škole byla zřízena kuchyně, kde se vařilo pro strážný oddíl i vězně. Vařeno bylo ze zásob, které zbyly po Němcích. Špatné zprávy docházely z Prahy, kdež posádka Němců nechtěla opustit Prahu a bojovalo se zde na mnoha místech. Z Mýta byly do Prahy odeslány zbraně a střelivo, které v Praze neměli. I někteří občané z Mýta šli Praze na pomoc. Na barikádách byl zastřelen mýtský občan Ladislav Sládek a Josefovi Sládkovi byla zde prostřelena noha.

A i když se ku Praze blížila Rudá armáda, německé jednotky Prahu neopouštěly. Státní silnice na Plzeň byla uvolněna jen pro ustupující vojsko. Skrze naše město postupoval nepřetržitý proud po celých 24 hodin. Byla tu podívaná na fašisty, kteří nás po 6 let utiskovali a trýznili, jak zbaběle a zdecimováni opouštěli naši zem.

Oslava osvobození v Mýtě - spolu s důstojníky Rudé armády pochodují i mýtské občané Em. Pražský, tajemník Macháček, učitel Spurný

MÝTO 1945 - náměstí

VZPOMÍNKY NA KVĚTEN 1945

Vyprávění Marie Fikarové zapsala dcera Jaroslava Roučková

V roce 1945 mně bylo 15 let. Učila jsem se v obchodě pana Kunce a protože jsem měla domů daleko, u Kunců jsem i bydlela a všechny události jsem s rodinou prožívala. Pamatuji se, že v sobotu 5. května po výzvě z místního rozhlasu, jsme hned nad vchodem do prodejny vyvěsili prapor. Ke konci války bylo už velmi špatné zásobování, a tak jsme museli mít obchod otevřený i v neděli dopoledne, abychom vydali mléko, které ten den přiváželi. Po desáté hodině dopoledne jsme uviděli průvod, který přicházel od kostela. Tvořili jej Sokolové v krojích a za nimi se přidávali ostatní občané. Rozkřiklo se, že jdou k sokolovně čekat na Američany, kteří už jsou v Plzni a pojedou na Prahu. Rychle jsme zavřeli krám, stáhli roletu a celá rodina se připojila k průvodu. Občané došli až k sokolovně, kde se před vchodem do sokolovny shromáždili. Všichni byli plni očekávání dobrých zpráv. Začalo však drobně pršet a čekání se protahovalo. Hospodyně se rozcházely, aby dovařily nedělní oběd, vytrvalci ještě čekali, ale protože se déšť stupňoval a Američané nepříjížděli a zprávy nebyly, lidé se postupně rozešli.

Další týden byl plný očekávání, nervozity a strachu mezi lidmi, protože už se městem pohybovala spousta běženců a zprávy byly chaotické. Teprve 12. května po poledni jsme se v Mýtě dočkali vojáků Rudé armády. Na náměstí už je vítali představitelé revolučního výboru a určovali jim bydlení pro vyšší důstojníky, které ubytovávali v rodinách. Obyčejní vojáci si vybudovali ležení u Vojtěcha a na Pískách. V hostinci "U Táborských" (pozn.: *Plzeňská č.p.30*) si zřídili kuchyni a jídelnu pro své vojáky. Na zahradě za domem postavili dřevěné boudy, kde se vařilo jídlo pro důstojníky. Jídelna byla umístěna v přízemí domu. Zásoby masa a uzenin připravovali v řeznictví u pana Ungermanna na náměstí (pozn.: č.p. 53).

ROK 1945 - KONEC VÁLKY

Hedvika Hošková

Domů do Mýta jsem přijela 17. května 1945. Tehdy jsem byla zaměstnaná jako lesní dělnice na lesním úřadě v Dymokurech u Poděbrad. Lesy před válkou patřily hraběti Rudolfu Czerninovi. Němci hraběti celé panství zabavili a po celou dobu války jej internovali v polském táboře v Golnowě. Lesy připadly podniku Bodenamt für Böhmen und Mähren. Zámek okupovali Němci a umístili v něm posádku SS. Konec války i v Dymokurech byl tragický. Obec byla odříznuta od světa, vlaky nejezdily, a tak jsem se domů, nejprve do Prahy, dopravila na mlékárenském nákladním autu a z Prahy přeplněným osobním vlakem do Mýta, šťastná, že jsem po dlouhé době zase doma.

Těšila jsem se, že se setkám s otcem, který se po vězení v Drážďanech, po přesunu na pochodu smrti v Budyšině a opět pěšky do Terezína vrátil do Čech a odtud opět pěšky domů do Mýta. Maminka jej netrpělivě a s velkými obavami o jeho život očekávala, dlouhou dobu o něm neměla žádnou zprávu. Mezitím od Prahy do Mýta dorazilo sovětské vojsko a v našem domě se ubytoval podplukovník Čalovský se svým doprovodem. Jeho sluha Těmka i další dva vojáci byli Ukrajinci a dva mladí hoši snad ani ne osmnáctiletí ze Sibíře, „Sibirjaci“ tvořili jeho ochranu. Podplukovník Čalovský se ubytoval v obývacím pokoji v přízemí našeho domu, jeho sluha Těmka a dva vojáci v jídelně a „Sibirjaci“ obývali ubytovací vůz, který stál na dvoře. Maminka a válečný host, paní Polanská, která pocházela z Mýta a ze svého domova v Drážďanech po dubnovém bombardování utekla, obývaly místnosti v patře domu. Maminka se se všemi vojáky dobře domluvila, protože ovládala ruštinu.

Naučila se ji při svém učitelském působení na Slovensku. V Jelšavě byla ve dvacátých letech minulého století vojenská posádka, sloužili na ní Češi, mezi jinými i kapitán Wunsch a podplukovník Dufka. Oba byli legionáři a oba znali ruštinu. V Jelšavě se Češi vzájemně navštěvovali a maminku ochotně ruštinu naučili. Z vojenské osádky v domě s maminkou komunikoval sluha Těmka. Od něho se dozvěděla tragickou historii jeho rodiny, rodiny podplukovníka Čalovského i dvou ostatních Ukrajinců.

Němci všem vyvraždili rodiny, Těmkovi i podplukovníkovi manželku, děti, rodiče i prarodiče. Totéž se stalo oběma dalším Ukrajincům. Těmka jako sluha se staral o stravování svého velitele a často požádal maminku o přípravu oběda. Nosil potřebné potraviny, často kuře, slepici nebo rybu. Maminka, výborná kuchařka, připravovala drůbež podle českého zvyku. Podložila křídla a slepice na pekáči vypadala, jakoby se modlila. Těmka s velkým údivem komentoval nahlédnutí do trouby slovy „Kurica kak bábuška, ona modlit sa“. Ostatní vojáci si chodili pro jídlo na vršek ke kapličky sv. Vojtěcha, kde byla umístěna vojenská kuchyně.

Otec se vrátil domů velmi zbědovaný, vážil jen 48 kg. Celá vojenská posádka začala o otce, ruský „papa“, pečovat. Přivezli dokonce i vojenského lékaře „vrača“, který doporučil především klid a vydatnou stravu. V ešusech nosili vojenskou stravu, vojenský chléb a různé dobroty, které si sami odtrhli od úst. Kdyby byl musel „papa“ vypít všechnu vodku, kterou mu nabízeli, asi by nepřežil. Otec se pomalu zotavoval a z ložnice už vycházel na balkon na jarní sluníčko. Na našem dvoře ještě teď stojí studna s pumpou, ze které zase se nečerpá voda, jako tenkrát. Otec slyšel a viděl, že jeden Sibirjak pumpuje a pumpuje, ale bez výsledku, a zavolal na něj: „Moloděc pohubený!“, aby se voják přestal namáhat. Ten přestal, celý udivený, což to „papa“ po něm chce. Otec totiž popletl slovíčka „koloděc“ s „molodcem“, pumpu s mládenkem. Všichni se po vysvětlení této záměny srdečně zasmáli.

Rodiče mě drželi stranou od vojáků, aby nedošlo k nějaké nevhodné situaci. Těmka se jednou maminky ptal, proč mezi ostatní dolů nechodím, a když mu maminka své obavy sdělila, ujistil ji, že by si nikdy podplukovník Čalovskij ani ostatní nějaké nepřístojné chování vůči mně nedovolili. Ubezpečil ji, že všichni vojáci mají v úctě hospodyně a celou rodinu, která jim poskytl ubytování. Od té doby zavládla s celou osádkou včetně podplukovníka Čalovského uvolněná nálada.

Druhý voják, Sergej, často pobýval s kamarádem v naší jídelně, ještě dodnes je spodní část stolu okopána od jejich vojenských bot. Sergej měl vášnivou zálibu, strašně rád kreslil. On byl malíř „chudožnik“ (umělec). Mimo jiné si namaloval obrázky z Mýta i naši maminku a odvezl si obrázky na památku s sebou. Druhý dostal rozkaz odjet do Vídně, aby tam posílil ochranu ruského generála na nějakém jednání oficiálních představitelů armád. Po návratu zpět nám líčil a prakticky předváděl, s velkou pýchou, jak před generálem maširoval a jak ho ve svém džípu odvážel z Vídně do sídla posádky.

Já jsem se po týdnu dovolené musela vrátit do Dymokur. Srdečně jsme se rozloučili. Jejich pobyt také netrval dlouho. Dostali rozkaz odjet na východní frontu, aby skoncovali také s válčícími Japonci. Mamince při loučení slibovali, že po válce napíší, ale už se neozvali. Buď po válečných útrapách na slib zapomněli, nebo to poslední válečné tažení nepřežili.

Oslava osvobození v r.1945 na mýtském náměstí. Navrátilší se vězeň z Drážďan (viz minulý zpravodaj) Antonín Veverka s dcerou Hedou tančí sólo za potlesku přítomných. Fotografie dokumentuje, jak byl pan Veverka po prožitých útrapách vyhublý, zbědovaný. Přesto nic nevzdal.

(pokrač.-2.příloha)

(pokrač. z přílohy č.1)

VZPOMÍNKY NA KVĚTEN 1945

Vyprávění Marty Pálkové

Na vysvětlenou uvádím, že do Mýta jsme přišli s rodiči a mým mladším bratrem Janem v říjnu 1938, protože jsme utíkali z Českých Velenic, což je pohraničí, které v té době obsadili Němci. Hledali jsme si v Mýtě bydlení a nakonec jsme zůstali v nájmu u rodiny Anténů v Pražské ulici, kde jsme prožili i 15. březen 1939, kdy Němci obsadili i celé vnitrozemí. Pamatuji si, že jsme se dívali z oken v 1. patře, jak kolem domu projíždějí německá vojska na motorkách a ve vojenských vozech.

Vzpomínám na dvě události z té doby, které mi tehdy ještě jako dítěti dodnes utkvěly v paměti.

K té první si pamatuji tolik:

V květnu roku 1945 mi bylo 12 let a bydleli jsme v nájmu u pana Štěpána Anténeho v Pražské ulici č. 100, což je dům u křižovatky Nádražní ulice s Pražskou. Jako děti jsme si často hrály na prostranství před domy poblíž křižovatky. Tak tomu bylo i v ten den, kdy kolem nás po hlavní silnici směrem od Plzně na Prahu projížděl zrovna jeden nákladní vůz s muži, kteří jeli na pomoc pražskému povstání. Na projíždějící auta jsme jako děti mávaly a oni nás zdravili zdviženými rukama. Jeden z nich měl v ruce pušku, kterou zavadil zřejmě o telefonní drát, který v té době byl natažený křížem nad křižovatkou od hlavní silnice do Nádražní. Muž ztratil rovnováhu a spadl z auta na cestu, kde zůstal ležet. Lidé se sběhli na pomoc a pamatuji si, že ho odborně ošetřila paní Jarka Bejčková, která přiběhla z nedalekého domu Náměstí č. 62. Byla zdravotnice, takže si rychle dokázala poradit. Později jsme se dozvěděli, že muž se brzy zotavil a po nějaké době s rodinou dokonce paní Bejčkovou navštívil, aby jí poděkoval. Paní Bejčková nám také vyprávěla, že spolu udržovali občasný kontakt i v dalších letech.

Druhá vzpomínka na dny osvobození:

Událost navazuje na stejné období květnových dnů konce 2. světové války. Jako jedni z mála v té době jsme měli rádio, které koupil můj tatínek. Celá rodina v těchto dnech sledovala vysílání a zprávy z pražského povstání.

Je důležité říct, že za války bylo poslouchání zahraničního vysílání zakázáno a přísně trestáno. Vryl se mi do paměti nápis na rádiu: „Pamatuj, pamatuj, že poslouchání zahraničního rozhlasu se trestá kázní nebo i smrtí!“ Přesto jsme zprávy tajně sledovali.

Pamatuji si, že v květnu r.1945 k nám chodila tyto zprávy poslouchat i jedna členka rodu Anténů, křestní jméno již nevím, ale vím, že pocházela z Mýta a byla manželkou Aloise Hudce, což byl v té době světoznámý a významný český sportovec, Sokol, který vynikal v gymnastice a stal se přeborníkem ve cvičení na kruzích.

Hudcovi bydleli v Praze a v květnových dnech pan Hudec přivezl svoji manželku do Mýta k rodině a vrátil se zpět do Prahy, kde měl důležité povinnosti. Paní Hudcová sledovala u nás vysílání, aby měla čerstvé zprávy o situaci.

Dnes jméno Hudce většině lidí nic neříká, ale pro mě je tato vzpomínka významná.

Alois Hudce byl český sportovní gymnasta, který na olympijských hrách v Berlíně r.1936 získal zlatou medaili v cvičení na kruzích. Jeho manželka pocházela z Mýta.

Alois Hudce byl několikrát mistrem a vicemistrem světa v gymnastice.

**TENISOVÝ KLUB
SK TENIS MÝTO, o.s.**

V Mýtě se konalo čtvrtfinále turnaje družstev v "Baby tenisu". Družstvo SK Tenis Mýto (na fot.) se proboujalo až do finále, které bude v září v Prostějově. Ceny hráčům rozdál pořadatel čtvrtfinálového kola a zřizovatel tenisového areálu Jaroslav Tyc.

V tenisovém areálu probíhají jednak tréninkové, jednak rekreační zápasy dětí a dospělých. V odpoledních hodinách (13-18h) vede hodiny tenisu trenérka Helena Vildová, která každý den v týdnu trénuje cca 20 zaregistrovaných dětí z Mýta a okolí ve věku 4-11 let. Ostatní zájemci o rekreační tenis si mohou přijít zahrát odpoledne nebo večer ve volných hodinách podle obsazenosti areálu (2 tenisové kurty venkovní a 1 krytý v hale).

Domluva je možná na telefonu 724 110 120.

Provozovatelé zvou další zájemce o tenis nejen k aktivnímu sportování, ale nabízí v areálu rovněž zázemí i pro diváky, fanoušky a další návštěvníky, kterým je k dispozici dětské hřiště, občerstvení při turnajích či posezení na terase s výhledem na kurty.

I letos se konal každoroční cyklo-běh za Českou republiku bez drog. Zúčastnil se ho opět i mýtský občan Miroslav Šobán.

Příště uvedeme informaci o tom, jak tento čínorodý důchodce a bývalý zastupitel dokázal zajímavým způsobem podchytit mýtskou mládež a upravit s nimi kousek Mýta.

ALOIS HLAVSA

nar. 10.2.1886, bydlel v Dlouhé třídě č.p. 159, Mýto

Podklady poskytl jeho syn, pan Jan Hlavsa.

Alois Hlavsa narukoval do rakouské armády k 78. polnímu pluku jako voják. Bojoval na východní frontě, v bitvě u Tarnopole byl 7.9.1915 zajat. V Tue a v Borispolu strávil čas v zajetí. 5. července 1917 se přihlásil do československé legie, zařazen byl do 5. střeleckého pluku jako voják. Prožil s ostatními legionáři celou eskapádu na Transsibiřské magistrále, kde dlouhé měsíce bydleli v upravených vagónech a čekali na návrat z války. Domů se vrátil až 25. 9. 1920.

Po válce se oženil a dostal místo školníka na mýtské škole, kde také s rodinou bydlel. Nejprve sloužil ve staré škole, po postavení nové školy se v roce 1927 přestěhoval tam. V době druhé světové války musel místo školníka opustit, ale po válce se opět vrátil. Práce školníka nebyla tehdy vůbec jednoduchá. Hlavně v zimě musel každý den připravit kamna ve všech třídách, vybrat popel, vyčistit, ráno zatopit a zajistit uhlí na celý den. V každé třídě bylo ve stojanu umyvadlo, do kterého musela být připravena v konvi čistá voda a v kýblu další voda na mytí tabule. V lavicích byly kalamáře, kam se každý den doplňoval inkoust. Kromě těchto povinností dbal na pořádek ve škole a prováděl údržbu celé budovy. Při jedné opravě v tělocvičně nešťastnou náhodou spadl ze štaflí, způsobil si zranění a místo školníka pak musel opustit a odešel do důchodu. Bydlel pak v chaloupce po rodičích č. 159 v Dlouhé třídě. Zemřel 31.5.1966.

JAN BALEJ

nar. 6.4.1894, Dlouhá třída 138, Mýto

Zaznamenala dcera Dana Dezortová, roz. Balejová.

Narukoval jako voják 88. pěšího pluku. 1.1.1915 byl u Tarnova zajat. Pobýval v zajetí v Nejvanském a v Permu. Do legie vstoupil jako voják 7. strážního pluku 5.9.1917. Bojoval u Zborova, v té době tam působil také náš bývalý prezident Ludvík Svoboda. Toho si tatínek velice vážil, vzpomínala jeho dcera paní Dana Dezortová. Mnoho českých vojáků se nevrátilo domů, tatínek měl však štěstí, vrátil se a dožil se 77 let.

Byl hostinským a řezníkem, ve svém domě v Dlouhé třídě měl hospodu i řeznictví. Byl dvakrát ženatý, s první ženou se rozvedl, pak se oženil s Marií Bělohávkovou z Mýta. Měli 1 dceru Danu. Po roce 1948 pracoval ve výrobě masných výrobků v Klabavě. Byl velmi zručný a vyhledávaný řezník, často chodil i na domácí zabíjačky. Na různé akce (plesy, zábavy) vyráběl originální masné výrobky (např. tlačanky různých tvarů). V důchodu ještě pracoval jako vrátný na sladovně. V domě dnes bydlí jeho vnučka Marie Rudišová a Dana Nováková.

Zemřel 5.9.1971, byl pochován do milované rodné země za zvuků písně „Hoši od Zborova“. Odešel dobrý, statečný člověk, ale vzpomínky na něho tu zůstaly a zůstanou navždy, zapsala jeho dcera Dana Dezortová, roz. Balejová.

V písni Hoši od Zborova se zpívá:

***Když se večer sklání
nad zborovskou plání,
sluneční když hasne svít,
křížů bílé řady
ze tmy svítí všady,
které střeží mrtvých klid.***

***Hoši od Zborova,
tíše v zemi spíte,
vy se nikdy více
domů nevrátíte.***

ALOIS HLAVSA
legie v Rusku
1917 - 1920

JAN BALEJ
legie v Rusku
1917 - 1920

Děkujeme rodinám mýtských legionářů za poskytnuté materiály a fotodokumentaci, podle nichž vytváříme a doplňujeme expozice v Pamětní síni města Mýta, na jejichž prohlídku vás srdečně zveme - každé poslední úterý v měsíci od 15 do 17h nebo po domluvě (Mgr. Jaroslava Roučková - 371 750 850).

DRUHÉ POLOLETÍ V MÝTSKÉ ŠKOLE

Mgr. Jiřina Filinová - zástupkyně ředitelky

Konec školního roku již klepe na dveře, proto nám dovozte, abychom vás seznámili s tím, co se za poslední půlrok událo v naší základní škole. A že toho nebylo málo.

Začátkem února jsme zapsali 35 budoucích prvňáčků. Dvě první třídy jsme neměli ani nepamatujeme. Doufáme, že se jim od září bude ve škole líbit.

Celý půlrok nás vybraní žáci reprezentovali ve sportovních soutěžích a olympiádách mnoha předmětů. V rámci tělesné výchovy se 2. - 4. třída zúčastnila povinného plaveckého výcviku v rokycanském bazénu. Aby z dětí byli co nejlepší cyklisté, vyzkoušeli si žáci 3. - 5. třídy praktické jízdy na dopravním hřišti v Rokycanech a splnili i dopravní testy. Velikonoce jsme přivítali velmi pěknou výstavou. Výrobky na ni vytvářeli žáci v rámci velikonočních dílen. Do těch byli zapojeni i rodiče a další zájemci, přišli si vyrobit velikonoční dekoraci. Tuto akci jsme pořádali v rámci projektu „Podpora implementace etické výchovy do vzdělávání v základních školách a nižších ročnících víceletých gymnázií v roce 2015.“ Zrovna tak i vystoupení pěveckého, hudebního a dramatického kroužku ke Dni matek, na Vojtěšské pouti a ke 110. výročí povýšení Mýta na město. Žáci 2. stupně besedovali s panem Vlčkem o životě lidí, krásách přírody a dalších věcech v Číně a Jihoafrické republice a doplnili si tak mnohé informace o těchto zemích. Celá škola shlédla výcvik ptáků-dravců, žáci se o nich dozvěděli mnoho zajímavého a měli možnost se i prakticky zapojit při ukázkách výcviku.

Všichni žáci se zúčastnili projektu „Pravěk“. Nejprve se stali účastníky vzdělávacího pořadu „Exkurze pravěkem“. Místa v naší tělocvičně obsadila pravěká zvířata a lidé, přibýtek z mamutích klů a další exponáty. To vše přiblížilo dětem nejen vývoj lidstva, kulturu, způsob lovu, život zvířat a lidí, ale také složitost obstarávání si potravy. Akce byla rozdělena podle věku do více skupin a žáci se podíleli i prakticky. Druhý den na tuto akci navazoval projektový den v každé třídě. Žáci 6. ročníku ho strávili v Západočeském muzeu v Plzni, kde si vyzkoušeli mnoho věcí spjatých s obdobím pravěku v našem regionu.

Mnohé třídy si samostatně vytvářely vlastní miniprojekty ve výuce. Například 1. třída projekt „Písmenkování“ ve spolupráci s rokycanskou knihovnou, 4. třída si vytvořila projekt ke zvládnutí finanční gramotnosti.

I nadále se v rámci „Česko-německého fondu budoucnosti“ účastníme různých akcí společně s našimi německými kamarády. Závodili jsme na motokárách v Plzni, společně navštívili plzeňskou ZOO a 5. a 6. třída strávila 3 dny v německém Bärnu, kde společně s německými kamarády prožívali život v historické vesnici.

I v tomto pololetí jsme se zapojili do sběrové akce. Výsledek přes tři tuny papíru hovoří za vše. Několik let sponzorujeme v ZOO Plzeň želvu ostruhatou. Již podruhé jsme odvezli do Kamenného Újezdu víčka pro Kubíka. Bylo jich 138 kg.

Žáci 5. - 9. třídy navštívili mezinárodní výstavu na pražském výstavišti Gateway to Space. Nejen, že se mohli seznámit s vývojem kosmonautiky, vidět originální skafandry Gagarina, Armstronga a dalších kosmonautů, sáhnout si na měsíční kámen, ale zkusit si i praktické věci jako práci ve volném prostoru, řízení stíhaček, přistání raketoplánu aj.

V červnu absolvovala každá třída svůj školní výlet, kde poznávaly krásy naší země i zahraničních sousedů. V mýtském kině pro nás vystoupila historická skupina Pernštejni s představením věnovaným době husitské. Žáci se dozvěděli mnoho zajímavých věcí, i takových, co nejsou v učebnicích, ale hlavně si vyzkoušeli, jak se používal husitský vůz a jaké byly tehdejší bojové techniky. Žáci deváté třídy se stali alespoň na půl dne průvodci v mýtském muzeu pro kamarády z 1. stupně. V závěru školního roku nesměl chybět ani basketbalový maraton, který má na škole již dlouholetou tradici. Svoji celoškolní práci jsme zakončili návštěvou Nového divadla v Plzni a shlédli zde představení Divotvorný hrnec.

Po celý rok jsme byli zapojeni do několika projektů. O dvou se zde již hovořilo. K dalším patří projekt „Podpora technického a přírodovědného vzdělávání v Plzeňském kraji, který běží již druhým rokem a naši žáci se v jeho rámci účastnili technických

kroužků v SOU Jeřabinova Rokycany a několika exkurzí v automobilech u nás i v Německu.

Dívky z 9. a 8. třídy zase v rámci projektu „Technika a ICT Cherchez le femme“ navštívily Techmání v Plzni, závod Bohemia Sekt ve Starém Plzenci a SOU Nerudova v Plzni, kde si zkusily vyrobit šperky, tisk z výšky a vytvořit fotografie přímo v ateliéru.

Zapojili jsme se také do projektu „Rozvoj počítačové gramotnosti na českých školách“, díky němuž dostane naše škola určitý počet tabletů a notebooků pro výuku. Také se nám podařilo získat přes 700 tis. korun na podporu čtenářské a jazykové gramotnosti. Budeme moci nakoupit přes 300 knízek, pořádat čtenářské dílny, několik čteček knih, ve výuce pořádat čtenářské dílny a 40 žáků pojede na jazykově poznávací kurz do Anglie.

30. června se naposledy všichni sešli, obdrželi závěrečné vysvědčení, rozloučili se s kamarády, kteří základní školu opustili, a všichni se jistě těší na dva měsíce prázdnin.

OHLÉDNUTÍ ŘEDITELKY MŠ SLUNÍČKO (nejen) za školním rokem

Irena Karásková

Na začátku školního roku 2014/2015 se sešlo 69 kamarádů, na které se těšilo pět pedagogických pracovníků - ředitelka I. Karásková, učitelky J. Hošková, M. Kuglerová, Bc. H. Bambasová, Bc. S. Hrabáková a čtyři provozní pracovnice - J. Baslová, M. Bímová, H. Jedličková, M. Hošková. Společně jsme vytvořily příjemné prostředí a takové podmínky, aby si děti pobyt v MŠ užívaly.

Školní rok jsme začali podzimním kouzlením a vším, co k tomuto období patří. Předškoláci pouštěli draka, při hrách jsme využívali přírodniny, které jsme následně využili i na výtvarné a pracovní tvoření.

Letošní podzim byl u nás tak trochu „divoký“, neboť se za plného provozu dělala revitalizace zahrady okolo naší školky. Vůbec to nebylo jednoduché, počasí nepřálo a vše se dělalo vzhledem k okolnostem technickým i schvalovacím (ohledně dotace) na poslední chvíli. Ale stálo to za to, dnes si děti pobyt venku užívají na pěkné zahradě, kde se mohou vyžívat po všech stránkách.

Podzim rychle utekl a my jsme se připravovali na Mikuláše a nejkrásnější svátky v roce - Vánoce. Na mikulášské nadílce nás navštívili čerti, andělé a Mikuláš (děti ze ZŠ Mýto). Předali dětem balíčky s dobrotami a na oplátku jim děti zazpívaly a řekly básničky. Každý rok se na vystoupení našich dětí těší mýtské členové Svazu tělesně postižených na svém mikulášském posezení v restauraci „U Štochlů“. Užili jsme si předvánoční adventní čas zpěvem vánočních koled, pekli jsme vánoční cukroví, vzpomínali na tradice a zvyky. S dětmi jsme navštívili mýtský kostel a prohlédli si krásný Betlém. Spolu s Lenkou Bartošovou jsme si zazpívaly koledy a připomněly jsme si Vánoce a hlavně Štědrý den. Tímto bych jí ráda poděkovala.

Udělalí jsme radost všem mýtským podnikatelům malým dárkem, který děti vyrobily. Dárek s přáním jim samy předaly. Nezapomínáme ani na občany v DPS, moc se na nás těší a vždy si zde společně užijeme hezkou chvíli. Předáme dáreček a na oplátku obdržíme sladkost nebo obrázek. Vánoční posezení s rodiči se uskutečnilo ve třídě Lvičat a Slůňat, u Medvěďů proběhlo „Na Tři krále“. Pod stromčkem, který si děti společně s učitelkami ozdobily, našly velké množství dárků a díky manželům Noskovým z Cheznovic si každý odnesl domů krásného plyšového maňáška.

Od ledna se děti těší na zápis do 1. třídy v ZŠ Mýto. Navštívili jsme před zápisem 1. a 2. třídu, děti shlédly, jak se kamarádi učí, vyzkoušely si, jak se sedí v lavicích, a zahrály si na interaktivní tabuli, což se jim moc líbilo. V této souvislosti děkuji pí uč. H. Lenkové a pí uč. M. Kasíkové.

Na Masopust se školka proměnila v rej masek, některé si děti vyrobily ve školce nebo si je přinesly z domova. I když bylo nepříznivé počasí, nás to neodradilo a vyrazili jsme na masopustní průvod městem.

Na Velikonoce jsme hledali velikonoční zajičkův poklad. Cestou děti plnily úkoly a na konci je čekala sladká odměna, kromě jiného i kremroky od paní kuchařky.

Jako každý rok i letos jsme „pálili čarodějnice“. Strávili jsme hezké odpoledne s rodiči na fotbalovém hřišti. S dětmi jsme si připravili program písní a tanečků. Společně s rodiči jsme si zatancovali, spálili čarodějnice a opekli si buřty.

Pak už se přiblížil konec školního roku a byl tu Den dětí. Tento svůj svátek si děti za hezkého počasí oslavily na fotbalovém hřišti, kde jim organizátoři, MěÚ Mýto, ZŠ a MŠ, připravili bohatý program. Ve školce jsme pro děti připravili projížďku na poníkovi, což se dětem moc líbilo. Za umožnění tohoto zážitku dětem bych ráda poděkovala manželům Brožovým a jejich dceři Adélce.

Na výlet jsme tento rok vyrazili do Plzně do „Domu pohádek“. Jeli jsme autobusem, který nám zaplatili manželé Noskovi, kterým moc děkuji.

Konec školního roku oslavily děti s rodiči ve třídách. Děti si připravily program z toho, co se za školní rok naučily. Lvičata čekalo překvapení, přijeli hasiči s autem a děti byly seznámeny s hasičskou technikou. Proto patří poděkování i mýtským hasičům.

Rozloučení s budoucími školáky se uskutečnilo ve třídě Me-

Město Mýto děkuje
odstupující ředitelce Ireně Karáskové
za dloholetou a obětavou práci
s dětmi v Mateřské škole Sluníčko.
Od 1.8.2015 nastupuje do funkce
ředitelky MŠ Mgr. Jindra Roučková.
Přejeme jí mnoho úspěchů.

dvědu za účasti pana starosty F. Končela. Děti zahrály rodičům pohádky, zazpívaly a zatancovaly. Na závěr se s nimi rozloučily paní učitelky a předaly jim na památku knihu.

Během školního roku nás sedmkrát navštívili herci. Děti shlédly krásné pohádky, výchovná a hudební představení, např. Cestujeme světem, letem. Měly možnost získávat dovednosti při práci s keramickou hlinou, s kterou je učili pracovat členové sdružení NĚHa, kteří k nám dojížděli. Děti měly vždy ze svých výrobků velkou radost. Během roku si děti hrály s anglickými slovíčky pod vedením pí uč. Ilony Vildové, které také děkuji. Skupinka dětí se každý pátek odpoledne vyřadila v tanečním kroužku Torzo pod vedením pí Charouzové. Účastnili jsme se i výtvarné soutěže „Voldušská kaňka“, v níž jsme dvakrát byli první. V letošním roce jsme prvenství neobhájili, ale podstatné je, že jsme se zúčastnili a děti ze své společné práce měly radost. Nechybíme ani na vítání občánků, kde děti zpestří obřad básničkou či písničkou.

Již několik let spolupracujeme s nadací Fond Sidus a Stonožka na pomoc nemocným dětem. Letos jsme alespoň malou kapkou přispěli Kubíkovi na jeho léčbu tím, že děti přinášely víčka se slovy: „To je pro Kubíka“. Vše zorganizovala maminka paní Šístková a patří jí poděkování. Již v tomto věku vedeme děti k tomu, aby si uvědomily, že i malé děti mohou pomáhat, že ne každý má to štěstí, že si může sám hrát, ale jsou i takové děti, které neustále potřebují péči rodičů a jejich blízkých.

V letošním roce byl ve školce pořízen nový nábytek do herny u Medvěďů a Slůňat. Byly vyměněny zářivky u Medvěďů a v kuchyni. Každý rok jsou zakoupeny nové výchovné pomůcky.

Závěrem bych chtěla v souvislosti s mým odchodem z funkce ředitelky shrnout některé poznatky a závěrečné dojmy.

Pedagog a psycholog R. Fulghum řekl: „Vše co potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské škole...“ Ve školce vedeme děti mj. ke kamarádství a slušnosti k druhým. I když všichni nejsme se všemi kamarádi, chováme se slušně, respektujeme se navzájem, pomáháme si. Učíme se umět říci, co se mi líbí, ale i nelíbí, popovídat si o tom. Rodiče by měli být vzorem. Tím víc mě mrzí, že se najdou rodiče, kteří své názory, přání, podněty a připomínky nedokáží říci do očí a řešit tvář v tvář, píší stížnosti na vyšší orgány a nechtějí být jmenováni. Tudy však cesta nevede a nic se nevyřeší.

Po dvaceti třech letech končím ve funkci ředitelky a odcházím do důchodu. Ráda bych i touto cestou poděkovala všem pracovnícím MŠ za jejich dobrou práci, ale i všem, kteří zde pracovali dříve za celou dobu mého působení, a bylo jich hodně. Nerada bych na někoho zapomněla, proto raději nebudu všechny bývalé zaměstnance vyjmenovávat. Všem děkuji.

Též děkuji pí uč. M. Hrachové, která je v současné době na mateřské dovolené. Samozřejmě všem pracovníkům a pracovnícím MěÚ Mýto pod vedením p. starosty F. Končela. Nesmím zapomenout na bývalého pana starostu J. Berana a místostarostu J. Auingeru, na údržbáře J. Košara a Z. Baleje, pro něž neexistovala slova „to nejde“, a vždy si se vším poradili. Děkuji samozřejmě i panu K. Klírovi, díky němuž byl po několik let vždy krásně zastřižený živý plot, a panu M. Vondrovi za servis výpočetní techniky.

Měla jsem to štěstí, že jsem měla vždy okolo sebe lidi, na které jsem se mohla spolehnout. Když bylo zapotřebí, vždy pomohli a díky tomu máme v Mýtě hezky vybavenou školku uprostřed krásné zahrady. Pevně věřím, že pod novým vedením si děti pobyt ve školce budou užívat a dobře se připravovat na další život.

KÁCÍME STROMY ZBYTEČNĚ?

Alena Dongresová - stavební technik

Mrzí nás občasná kritika občanů, že jsme pokáceli ten který strom v jejich okolí. Bez znalosti souvisejících okolností však nelze hodnotit žádný úkon, což se ale netýká jen činnosti úřadu, ale vlastně všech profesí. Proto se právě prostřednictvím zpravodaje, který dokáže informovat občany v širokém záběru, pokoušíme čas od času vysvětlovat alespoň částečně problematiku, kterou na úřadě řešíme.

K tématu kácení stromů nyní podrobněji popíšeme konkrétní případ nedávného kácení topolů na pozemku 3885/1 (Benátky), které se také stalo terčem kritiky občanů. Na zmiňované pokácení bylo vydáno řádné povolení. Před samotným povolením vždy probíhá prohlídka na místě. Zde bylo zjištěno, že stromy jsou proschlé a že prosychání je zřejmě zapříčiněno druhem a stářím, nikoliv případnou nemocí stromu. Rovněž jsme zjistili, že strom není osídlen ptactvem. Stáří stromů se dle dobových podkladů odhaduje na více než 60 let. K pokácení jsme přistoupili po více než 2letém váhání. Prioritou totiž bylo pokusit se zachránit vzrostlé stromořadí podél cesty k mostu, a to i přes fakt, že území je určeno pro bydlení. V době výstavby 1. domu paní Ilony Vildové jsme trvali na nepokácení topolů s tím, že stromy mohou ještě nějakou dobu efektivně vegetovat. Je to již cca 10 let. I při výstavbě domu Klepáčových (č.p. 666) v této lokalitě jsme nechtěli připustit kácení, a to ze stejného důvodu. Naše snaha se ale s odstupem času ukázala jako neslučitelná s obytnou funkcí. Stromy jsou nyní za hranicí svého mýtného věku a stále více z nich odpadávají i poměrně velké větve. Vlastníci domu byli trpěliví, nestěžovali si a vše snášeli s vědomím, že postavili domy poblíž vzrostlé zeleně.

Jako vlastníci pozemku, na kterém stromy rostou, jsme ale přímo zodpovědní za jejich stav a případné škody na majetku či újmu na zdraví. Z případů u p. Vildové a Klepáčových také vidíme, že pokud je pod stromy realizováno oplocení, nelze je pak pokácet jinak, než za použití drahé speciální techniky.

Nakonec ještě uvádíme, že náhradou za pokácené topoly budou na místě na podzim vysazeny 2 nové jasany. Na celou ulici k mostu je zpracován návrh sadových úprav, kdy se počítá s úpravou a zachováním stávajícího zeleného pásu s výsadbou stromů. Celou věc popisujeme podrobně z toho důvodu, abychom pokud možno pozměnili názor, že k povolování kácení přistupujeme necitlivě.

NOVÁ VÝSADBA STROMŮ VE MĚSTĚ

Co se týče nové výsadby, považujeme za nutné uvést, že bez toho, že bychom to někde uváděli, jsme v loňském roce vysadili cca 150 sazenic buků v lokalitě na bývalé skládce u Štěpána a ve stromořadí ke kapličky Sv. Vojtěcha letos dalších 26. Sami si v nevyužívaném kalovém poli na vodárně zapěstováváme malé stromky k pozdější výsadbě...duby, buky, malé jírovce a jeřabiny. Také jsme prováděli výběr a údržbu planě rostoucích lip na Strašické cestě, i když cesta i doprovodní zeleň je v majetku Plzeňského kraje, který ji tak jako cestu nechává zcela napospas. Část z těchto lip (a jednalo se již o stromky vyšší než 1,5 m) z dlouhé chvíle zničila obratem hrubým způsobem místní mládež...

Další aktivita obce, co se údržby zeleně týče, je taková, že v r. 2013 jsme s podporou dotace kraje zajistili provedení údržby a dosadbu 1. etapy lipové aleje ke hřbitovu a letos také s podporou kraje provedeme údržbu lip v Plzeňské ulici (poblíž DPS). V předchozích letech jsme v rámci revitalizace parčíku u Štochlů vysadili mimo nižší porost také novou lípu, která se má v budoucnu stát dominantou prostoru.

V letošním roce jsme dále osadili uliční prostor v nově opravené Vojtěšské ulici, uliční prostor v dokončené části Pražské ulice a v lokalitě novostaveb na Kařízku. I v Pražské ulici se jeden strom z nové výsadby stal terčem nočních vandalů...

Také po plánované výstavbě chodníku v Nádražní dojde v budoucnu k výsadbě stromů do tohoto uličního prostoru.

S optimismem hledíme do budoucna, kdy se snad dočkáme projednání a realizace pozemkové úpravy. V rámci ní by mělo dojít k realizaci tzv. společných opatření, např. polních cest s doprovodnou zelení a remízů. Také studie na opravu náměstí počítá s hojnou výsadbou stromů.

**Pražská ulice
květen 2015
- vytržený stromek,
ulomená značka
- vizekta vandalů**

**Na hřbitově v Mýtě byl nalezen kožený váček.
Majitel se o něj může přihlásit na MěÚ.**

TJ SLAVOJ MÝTO - ODDÍL KOPANÉ SEZÓNA 2014-2015

Jan Basl

Hráčům TJ Slavoj Mýto "A" pod vedením trenéra Jiřího Plečitého, asistenta Miroslava Hatiny a vedoucího mužstva Miroslava Langa ml. se podařil další úspěch, když se po devíti letech vrátil na mýtskou Letnou Krajský přebor mužů. V sezóně 2014-2015 skončil Slavoj na 3. místě (skóre: 59:5 s 53 body, nejlepšími střelci se stali Martin Švejda - 19 branek a Jiří Hereit - 12 branek).

K poslednímu zápasu o udržení v 1B třídě zajížděl Slavoj Mýto "B" pod vedením trenéra Miroslava Hatiny, asistenta Jana Suchého a vedoucí Simony Lacové do Příkosic. Výhrou 0:2 se zachránil a skončil na 10. místě se skórem 35:60 s 30 body. Nejlepším střelcem byl Radek Fišer - 8 branek.

Dorost Slavoje pod vedením Milana Humla a Vlastimila Antěného skončil v Krajské soutěži na 4. místě se skórem 77:54 a 52 body. Nejlepšími střelci byli Tomáš Pondělík a Martin Brož se 13 brankami.

Žákům Slavoje se v Krajské soutěži pod vedením trenéra Václava Vondráška a vedoucího Ludka Zbuzka moc nedařilo a skončili na předposledním místě se skórem 24:133 a 6 body. O branky se postarali Daniel Zbuzek se 7 trefami a Lukáš Horn s 6.

Mladší přípravka Slavoje pod vedením trenérů Petra Bejčka, Petra Cafourka a vedoucího Františka Končela skončila v soutěži na 12. místě se skórem 66:187 a 10 body. Nejlepšími střelci se stali Lukáš Szalai se 17 brankami a Martin Sklenář se 14. Též se přípravka zúčastnila v sezóně 2014-2015 několika turnajů a přátelských zápasů.

VEDENÍ TJ SLAVOJ MÝTO DĚKUJE VŠEM FANOUŠKŮM A SPONZORŮM ZA PŘÍZEŇ A DOUFAME, ŽE SE V PŘÍŠTÍ SEZÓNĚ BUDEME OPĚT SCHÁZET V HOJNÉM POČTU NA ZÁPASECH MODROBÍLÉHO STROJE.

VÝSTAVA POKRAČUJE

PŘÍBĚHY MÝTSKÝCH DOMŮ nyní v zasedačce MěÚ

Výstava s názvem Příběhy mýtských domů, resp. její první část "Náměstí", se setkala se zájmem občanů, proto ji i nadále nabízíme ke shlédnutí v zasedací síni MěÚ Mýto kdykoli v pracovní době úřadu (PO a ST do 17h, ostatní dny do 14.30h vyjma polední přestávky) až do poloviny září.

Fotografie je z letošních oslav 110 let povýšení Mýta na město, kdy byla ucelená 1. část výstavy poprvé představena veřejnosti. Znalými průvodci výstavou byli mýtsští pamětníci.

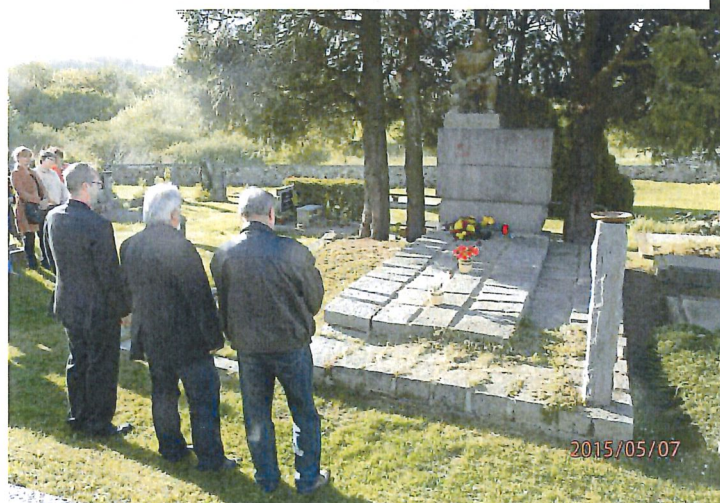

Máje v Mýtě si letos poprvé vyzkoušely i dva kroužky malých dětí pod vedením Gity Schneiderové.

Pietní akt položení věnců a uctění památky padlých při příležitosti 70.výročí konce 2.sv.války. Vzpomínku na padlé mýtské občany pronesl Jan Auinger.

MÝTO NAVŠTÍVILA PANÍ LIBUŠE PELC

Dne 17.6.2015 navštívila Mýto paní Libuše Pelc, manželka dnes již zesnulého mýtského rodáka Milouše Pelce. Přijela z Kalifornie se svými dvěma dcerami a vnučkou. Při návštěvě Mýta se setkaly se starostou a některými mýtskými občany, se kterými Pelcovi po dlouhá léta udržovali kontakty. Paní Pelc předala do rukou starosty dar na opravu varhan v kostele Svatého Štěpána, který si byli společně prohlédnout. V předávací listině stojí:

"Dar je věnován městu Mýto na památku Milouše Pelce - zemřel 31.5.2013. Milouš udržoval spojení s rodinou, přáteli v jeho rodišti. Mýto a kostel Sv. Štěpána byly blízko k jeho srdci. On si přál, aby tenhle malý dar byl použit na opravu varhan v kostele Sv. Štěpána. Předává jeho manželka Libuše s rodinou."

V příštím zpravodaji uvedeme více podrobností o mýtském rodákově, který na svou domovinu nikdy nezapomněl. Děkuje.